

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
27 У 5311/18
Дана 02.06.2022. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у већу састављеном од судија: Биљане Тамбурковски Баковић председника већа, мр Николе Китаровића и Снежане Бјелановић, чланова већа, са судским саветником Крстином Јовановић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА из ..., против тужене Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки, са седиштем у Београду, Немањина 22-26, ради поништаја закључка број 4-00-21/2018 од 21.02.2018. године, уз учешће заинтересованог лица ББ из ..., чији је пуномоћник Нада Лукић, адвокат из Новог Београда, Пролетерске солидарности 37, локал 4, у предмету јавне набавке, након усмене јавне расправе одржане дана 31.05.2022. године, у нејавној седници већа одржаној дана 02.06.2022. године донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац АА из ..., да заинтересованом лицу ББ из ..., накнади трошкове управног спора у износу од 34.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде.

Образложење

Оспореним закључком одбачен је захтев за заштиту права тужиоца, поднет у отвореном поступку јавне набавке добара – прехранбени производи, позиција 2. пилеће месо ЈН бр. Д-80/17, за коју је позив са подношење понуда објављен на Порталу јавних набавки дана 20.10.2017. године, наручиоца Установе Студентски центар Београд, због недостатка активне легитимације.

У тужби поднетој овом суду дана 29.03.2018. године, тужилац је оспорио законитост закључка туженог органа због неправилне примене закона, повреда правила поступка, непотпуно и нетачно утврђеног чињеничног стања. Навео је да је одлука коју

је донео првостепени орган у поступку јавне набавке добара - прехранбени производи, била незаконита с обзиром на погрешну примену права, процесне недостатке и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање. Против те одлуке тужилац је туженом поднео захтев за заштиту права, који је тужени одбацио због недостатка активне легитимације. Понављајући наводе из захтева, истакао је да изабрани понуђач није доказао да је испунио обавезан услов из члана 75. став 1. тачке 5. Закона о јавним набавкама да исти као понуђач поседује важећу дозволу надлежног органа ако је таква дозвола предвиђена посебним прописом, односно чланом 15. став 5. Закона о безбедности хране и чл. 72-75. Закона о ветеринарству. На наведене околности је указао туженом тако што је доставио садржај тумачења Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде број 011-00-00035/2014-09 од 31.03.2014. године. Такође истакао је да понуђач коме је додељен уговор није испунио ни додатни услов из члана 76. Закона о јавним набавкама као и услове наручиоца на страни 11/47 у погледу поседовања возила са термокингом, јер је возило у закупу већ издато другом закупцу и неће моћи да реализује потписани уговор. Сматра да је понуда морала бити одбијена на основу члана 106. став 1. тач. 1. и 2. Закона о јавним набавкама. Указао је да је у складу са чланом 148. Закона о јавним набавкама, захтев за заштиту права поднео понуђач који има интерес да му се додели уговор и који је у складу са наведеним чланом претрпео штету због погрешног поступања наручиоца и туженог и то у износу од 37.250.000,00 динара. Са наведених разлога, предложио је да суд тужбу уважи, поништи оспорени закључак и предмет врати туженом на поновно одлучивање.

Тужба је достављена туженом органу, који је у образложеном одговору на тужбу у свему остао при разлозима изнетим у оспореном закључку и предложио да се тужба одбије као неоснована.

Заинтересовано лице ББ из ... је у одговору на тужбу, преко пуномоћника, оспорио наводе тужбе и навео да тужилац у реферату тужбе није навео нити је пружио било који доказ којим би доказао да је у предметном поступку јавне набавке, због пропуста наручиоца, могао да претрпи било какву штету, што је неопходан услов из члана 148. став 1. Закона о јавним набавкама, да би неко лице било активно легитимисано да поднесе захтев за заштиту права. Указао је да нису тачни наводи тужбе да овде заинтересовано лице, као изабрани понуђач, није доставио доказ да испуњава обавезан услов из члана 75. став 1. тачка 5. Закона о јавним набавкама, с обзиром да је, по његовом мишљењу, достављањем доказа детаљно наведених у одговору на тужбу доказао да испуњава услов из наведеног члана закона. Сматра да је правилна одлука туженог, па је предложио да суд тужбу одбије и обавезе тужиоца да заинтересованом лицу накнади трошкове поступка за састав поднеска са паушалом у износу од 36.000,00 динара.

Поднеском од 19.05.2022. године тужилац је обавестио суд да није у могућности да присуствује заказаној усменој расправи, те да у свему остаје при наводима тужбе.

Усмена јавна расправа одржана је дана 31.05.2022. године у присуству пуномоћника заинтересованог лица, а у одсуству уредно позваних тужиоца и туженог

органа, у смислу одредбе члана 38. Закона о управним споровима.

Пуномоћник заинтересованог лица је у речи на усменој јавној расправи у свему остао код навода из одговора на тужбу. Додао је да је заинтересовано лице променило адресу и да нова адреса гласи Рембрантова 84ћ. Предложио је да суд тужбу одбије. Трошкове је тражио на име састава одговора на тужбу у висини од 36.000,00 динара и приступа на одржану расправу у висини од 37.500,00 динара по АТ.

Управни суд је извео доказ читањем и увидом у целокупне списе управног органа.

Испитујући оспорени акт у смислу одредбе чл. 41. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), након одржане усмене и јавне расправе у смислу одредаба чл. 2, 33. став 1. и члана 34. став 2. истог закона, ценећи све доказе појединачно и у њиховој међусобној повезаности, Управни суд је нашао да је тужба неоснована.

Из стања у списима предмета и разлозима оспореног закључка произлази да је у отвореном поступку јавне набавке добара – прехранбени производи, позиција 2. пилеће месо ЈН бр. Д-80/17, за коју је позив за подношење понуда објављен на Порталу јавних набавки дана 20.10.2017. године, наручиоца Установе Студентски центар Београд, понуђач АА из ..., овде тужилац, поднео је дана 25.12.2017. године захтев за заштиту права, који је допуњен дана 04.01.2018. године. Наведени захтев је изјављен након доношења Одлуке о додели уговора бр. 7210 од 15.12.2017. године, којом је уговор додељен понуђачу ББ, овде заинтересованом лицу. Тужени орган је након достављања одговора на захтев за заштиту права од стране наручиоца дана 09.01.2018. године нашао да мериторном одлучивању о основаности захтева у делу који се односи на питање начина на који је спроведена стручна оцена понуда поднетих у предметном поступку јавне набавке, а у складу са одредбом члана 154. ст. 1. тач. 2. Закона о јавним набавкама, претходи утврђивање чињеничног стања на околност да ли подносилац захтева, овде тужилац, представља учесника предметног поступка јавне набавке који има интерес да му буде додељен уговор у конкретном поступку јавне набавке, а који је евентуално незаконитим поступањем наручиоца претрпео или могао да претрпи штету. Наведно са разлога јер је питање активне легитимације у поступку заштите права утврђено одредбом члана 148. став 1. Закона о јавним набавкама, према којој захтев за заштиту права може да поднесе понуђач, подносилац пријаве, кандидат, односно заинтересовано лице, који има интерес за доделу уговора, односно оквирног споразума у конкретном поступку јавне набавке у складу са чланом 148. став 1. Закона о јавним набавкама и који је претрпео или би могао да претрпи штету због поступања наручиоца противно одредбама овог закона. Имајући у виду претходно наведено, тужени орган је на основу података наведених у Извештају у стручној оцени понуда бр. 7209 од 15.12.2017. године и на основу њега донете Одлуке о додели уговора бр. 7210 од 15.12.2017. године утврдио да је понуда подносиоца захтева, овде тужиоца, оцењена као неприхватљива због тога што, како је то наручилац констатовао у поменутој документацији, подносилац захтева није доставио узорке који је био обавезан да достави по свим позицијама које су предмет понуде, чиме није испунио други додатни

услов одређен конкурсном документацијом. Даље, за произвођача "Radera" подносилац захтева је доставио решење Министарства пољопривреде и заштите животне средине којим није потврђено да произвођач испуњава ветеринарско санитарне услове, односно опште и посебне услове за хигијену хране животињског порекла за било коју делатност везану за месо живине расецање меса живине, или израду механички сепарисаног меса живине или израду полупроизвода од меса живине или израду производа од меса живина. Даље је утврђено да је наручилац навео да подносилац захтева није испунио додатни услов предвиђен конкурсном документацијом, да произвођач уколико понуђач није и произвођач, поседује дозволу надлежног органа за обављање делатности која је предмет јавне набавке. Такође понуђач није доставио уговор о купопродаји са произвођачем "Radera" за производ панирани комади пилетине (медаљони), није доказао да испуњава други додатни услов, да понуђач уколико није и произвођач поседује уговор о купопродаји за предмет набавке са произвођачем. Утврђујући околност да ли подносилац захтева, овде тужилац, представља учесника предметног поступка јавне набавке који има интерес да му буде додељен уговор у конкретном поступку јавне набавке, а који је евентуално незаконитим поступањем наручиоца претрпео или могао да претрпи штету, тужени је указао да подносилац захтева није оспорио све разлоге због којих је наручилац оценио да је његова понуда неприхватљива, односно да и поред поднетог захтева за заштиту права понуда подносиоца захтева остаје неприхватљива. Подносилац захтева предметним захтевом за заштиту права није оспорио један од разлога неприхватљивости његове понуде, а то је да није доставио уговор о купопродаји са произвођачем "Radera" за производ панирани комади пилетине (медаљони), нити је оспорио оцену наручиоца у погледу решења издатог од стране Министарства пољопривреде и заштите животне средине за произвођача "Radera" којим решењем, како наводи наручилац у Извештају о стручној оцени понуда, није потврђено да произвођач испуњава ветеринарско санитарне услове, односно опште и посебне услове за хигијену хране животињског порекла за било коју делатност везану за месо живине. Имајући у виду све наведено, по оцени туженог, подносилац захтева, овде тужилац, никако не би могао да добије конкретан уговор о јавној набавци, због чега се не може сматрати ни да је претрпео или да је могао претрпети штету због поступања наручиоца евентуално противно одредбама Закона о јавним набавкама. Сходно наведеном, тужилац није активно легитимисан да оспорава правилност поступања наручиоца приликом вршења стручне оцене понуда, из чега произлази да није постојао законски основ да поступајући орган уђе у мериторно разматрање основаности поднетог захтева, због чега је на основу члана 157. став 5. тачка 1. Закона о јавним набавкама, одлучено као у диспозитиву оспореног закључка.

Одредбом члана 148. став 1. Закона о јавним набавкама ("Службени гласник РС", бр. 124/12 ... 68/15) прописано је да захтев за заштиту права може да поднесе понуђач, подносилац пријаве, кандидат, односно заинтересовано лице који има интерес за доделу уговора, односно оквирног споразума у конкретном поступку јавне набавке и који је претрпео или би могао да претрпи штету због поступања наручиоца противно одредбама тог закона (у даљем тексту: подносилац захтева).

Одредбом члана 154. истог закона прописано је да након пријема писаног

изјашњења подносиоца захтева за наставак поступка пред Републичком комисијом или одговора наручиоца из члана 153. тог закона, Републичка комисија утврђује да ли: 1) је захтев за заштиту права, односно писано изјашњење поднето у року; 2) подносилац захтева има активну легитимацију; 3) захтев садржи све обавезне елементе из члана 151. тог закона, те да ће Републичка комисија закључком одбацити захтев за заштиту права ако утврди да није испуњен неки од ових услова.

По схватању суда, сагласно цитираној одредби члана 148. став 1. Закона о јавним набавкама, захтев за заштиту права након окончања стручне оцене понуда и доношења одлуке о додели уговора може поднети само понуђач чија је понуда оцењена као прихватљива. Дакле, активна легитимација за подношење захтева за заштиту права може се заснивати само на постојању реалног интереса лица које подноси захтев за заштиту права да добије уговор о јавној набавци у конкретном поступку јавне набавке, који интерес се конкретизује кроз постојање законског основа да му буде додељен (да је понуда тог лица оцењена као прихватљива), под условом да је то лице могло или је непосредно претрпело штету због поступања наручиоца противно одредбама Закона о јавним набавкама. Стога, понуђач који не оспорава стручну оцену наручиоца којом је његова понуда оцењена као неприхватљива, није активно легитимисан за подношење захтева за заштиту права којим оспорава правилност стручне оцене понуде понуђача којом је додељен уговор, након окончања поступка стручне оцене понуда.

Суд је ценио све наводе изнете у тужби, али је нашао да нису од утицаја на законитост оспореног решења, јер не доводе у сумњу утврђено чињенично стање и правилну примену правних прописа на које се тужени орган позвао. Ово из разлога што у конкретном случају из списка произлази да је правилно закључивање туженог да тужилац као подносилац захтева није оспорио разлоге због којих је његова понуда одбијена као неприхватљива, због чега никако не би могао да добије конкретан уговор о јавној набавци, те произлази да није претрпео, нити је могао претрпети штету у конкретној ситуацији. Стога је, и по оцени суда, правилна оцена туженог да тужилац није активно легитимисан за подношење захтева за заштиту права, па је правилно одлучио тужени орган када је у поступку, у коме није било повреде правила поступања од утицаја на другачије решење ове управне ствари, оспореним закључком одбацио захтев тужиоца за заштиту права због недостатка активне легитимације.

Са напред наведених разлога, налазећи да оспореним закључком није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, донео одлуку као у ставу I диспозитива пресуде.

Одлуку о трошковима поступка у ставу II диспозитива пресуде суд је донео на основу чл. 66. и 67. Закона о управним споровима и чл. 151. и 153. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011...18/20), које одредбе се сходно примењују на основу члана 74. Закона о управним споровима, па је обавезао тужиоца да заинтересованом лицу надокнади трошкове на име састава тужбе од стране пуномоћника адвоката у износу од 16.500,00 динара и у износу од 18.000,00 динара за приступ на усмену јавну расправу, опредељено према тарифном броју 43. и 44. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката

(„Службени гласник РС“, бр. 121/2012...37/21). Трошкови за састав одговора на тужбу до траженог износа од 36.000,00 динара, односно за износ од 19.500,00 динара, нису признати, као ни трошкови за приступ на одржану расправу до траженог износа од 37.500,00 динара, односно за износ од 19.500,00 динара, будући да ови трошкови нису одређени према износу који адвокату припада по наведеној адвокатској тарифи.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 02.06.2022. године, 27 У 5311/18

Записничар
Кристина Јовановић,с.р.

Председник већа - судија
Биљана Тамбурковски-Баковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЈЈ